

vensko se takoj lahko nauči. A nemško pa mora znati, drugače ne pride po svetu dalje. — II. kmet: Gospod župnik so mi napovedali tako. — I. kmet: Ti se znajo motiti! Znajo župnik tudi nemško? — II. kmet: To se zna! — I. kmet: Zna slovenski odvetnik nemško? — II. kmet: Tudi! — I. kmet: Zna slovenski zdravnik nemško? — II. kmet: Gotovo! — I. kmet: Zdaj vidiš, da izobraženi Slovenci nemški jezik govorijo in tudi svoje otroke pustijo nemško učiti. Le mi kmetje pa bi morali neumni ostati in se le slovensko učiti. Zdaj se spoznaš? — II. kmet: Ja prijatelj, ob vseh svetnikih dam tudi malega Franca v nemško šolo!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Ljubi „Štajerc“! Le redko kedaj se sliši kaj iz našega pohorskega kočca. Kaj bi ti bili tudi pravili? Bival je dolgo časa mir pri nas. A zdaj je vse razburjeno. Naš generalisimus je zatrobil v svoj rog, poklical je vse svoje adjutante v župnijo. Kaj jim je neki povedal? Poslušajte, ljubi kristjani! Blaženi pastir, katerega je bil škof poslal pred par leti v naš lep trg, pasti nedolžne ovčice in jim oznanjevati „mir“ in „ljubezen“, pravil jim je neki tako-le: „Črez nekoliko tednov se vršijo pri nas volitve v občinski odbor. Tamkaj sede danes nekateri vrli, nevtrajni možje našega trga, ki pa malo preveč svobodno in nemški mislijo. Vaše delo bo, si izmisliti sredstva, s katerimi odstranimo te može in spravimo na njih mesto pristne „klerikalne prveke“. Opisal jim je še natanko vsa pota, katera morajo hoditi. Čudili se bote, odkod li ta fini možiček vse to ve, saj ne pride nikamor. Ta gospodič ima jako dolge tipalnice, v najskrivnejše zatičje lahko potipuje iz svojega ozadja, nič mu ne ostane zakrito, vsako malenkost zve. Kdo pa so neki njegovi strežaji? Čudili se boste. Prvi in najmarljivejši je „liberalni“ učitelj Lešnik, kateri je še le pred kratkim potom § 19 javil v Mariburgu, da se ne udeležuje političnih akcij. Seveda takrat je bilo razpisano mesto def. učitelja v Sv. Lovrencu in po tem je hrepenel in čakal je §, po katerem bi prišel bliže svojememu kraju. Pa usoda mu ni bila ugodna. Njegov zvest pomagalec pa je gosp. Brezočnik jun. Ker nima volilne pravice, moral mu je oče dati pooblastilo, s katerim je kot kompanjon Lešnika, ki tudi ni volilec, reklamiral vse volilce iz volilne liste, ki so le malo nevarni prvaškim klerikalcem. O veljavnosti takšnih reklamacij na tem mestu ne bomo govorili. Najlepše pa šele pride. Ker so St. Lovrencani radi drznega delovanja teh gospodičev malo zagodrnjali, se predrzneta ta „mornosa mladeniča“, poklicati župana gosp. Michelitscha v občinsko pisarno, in mu pretita tamkaj s sodnijo, ako ne akceptira njihovega dela. To pa je že malo preveč, tudi naša potrebnost ima meje! St. Lovrencani pa bodo pri volitvi pokazali, da se ne bojijo ne pravkov in ne klerikalcev. V občini bočemo imeti delavne volilce. Zato na delo! Porabimo še čas, ki nam je dan! Dan volitve mora nas najti pripravljen. Saj naši volilci tudi gotovo ne bodo volili može, kakor je renegat Koder, ki je še pred par leti močno po črevljih nabijal, danes pa, ker je gostilničar in se že k motogtem šteje, drugim primke daje, katerih ne moremo tukaj zapisati, ker ti ljudje nimajo toliko kakor on — (najbrž tudi dolgeve k svojemu premoženju šteje). Sanjalo se je že našim prvaškim klerikalcem tudi, da že imajo sredi trga svoj „narodni dom“. Kupiti namreč hočejo posestvo Heinschkovo. Mislimo pa, da gospa Pezzi, ki je pravnica Nemka, ne bo izročila to posestvo prvaškom; gotovo se bodo našli tudi drugi kupci. Za danes dovolj, ljubi „Štajerc“, prihodnjič dalje.

Ljutomer. Pri nas imamo velezanime razmere. Političnih strank je naštel neki frakar kar najst in pol. K zadnji spada menda Karlek in njegovi trije ranocelniki. Odkar je zaslovel poštenjak dr. Grossmann kot „štempelmož“, se je začelo v Ljutomeru novo življenje. Okoli njega se sučejo stari koleki, kojih še ni otipala nobena židovska dlaka. Vse hoče imeti štemplne — mlado in staro. Geldjud bode se najbrž potrudil, da dobi primerno zalogo raznih štemplnov. Prostorov ima dovolj; tozadevno posebno sposobnost pa mu je priznala sodnija v dovolj jasni in prozorni obliki. Le glede razuma je še treba pomisliti. Njegovi ptiki popevijo namreč

jako čudne pesmice in ljudstvo spremlja te nežne stvarice z veseljem, kajti Bog je stvaril ljubke majhne pevce in človek je prepričan, da izražajo resnico! — Naši zvezarji, osobito posojilničarji, ne poznajo razlike med petkom in svetkom. Najbrž imajo dovoljenje od „Belecubaba“, da smejo zavživati tudi takrat meso, ko se zalagajo doma žene in otroci s postnimi jedmi. Pobljšajte se, možakarji! — Seršenova gostilna je sedaj vsa predrugačena. Vse je nekako praznično in za kurje oči je tako poskrbljeno, da ti gostje ne napravijo nobenih bolečin. Le uboga družina trpi. Te reve, kojih porabi „narodni dom“ na leto prav lepo število, vidijo čudne prikazni in baje nadnaravno svetlobo v možgajah. Pa zakaj?! — Gospod učitelj Karba, ki so podarovali letos velikanske gorice, berejo že 14 dni. Mi jim privoščimo dobro bratev, saj so blaga duša. Nikoli ne štenkajo in za novice se tudi ne brigajo ampak poznajo le svetopisemski „da“ in „ne“.

Tovariš.

Nič ni boljšega

za hitro prireditev jako okusne goveje juhe kot

MAGGI JEVE

kocke za govejo juho

à 5 vinarjev.

MAGGI'jeve kocke za govejo juho so čista, najboljša goveja juha v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebno sol in dišave.

Prave samo z imenom MAGGI in z varstveno znamko zvezdo s križcem.

391

Kmetovalcem v ptujskem okraju!

(O sejmi in živinoreji.)

Glasom odloka c. k. namestništva se je živinske sejme v Ptuj zaprlo; vzrok te odločbe je dejstvo, da se je pojavila

na enem posestvu v ormožkem okraju kuga na gobcih in parkljih. Z ozirom na veliko gospodarsko škodo te določbe obrnil se je okrajni načelnik Ornig takoj brzojavno na c. k. namestništvo in je prosil, naj se določbo razveljavi ter ptujske sejme zopet dovoli. Tej prošnji je namestništvo tudi ugodilo, tako da so ptujski živinski sejmi zopet dovoljeni.

Kako velikega pomena so ti ptujski sejmi za celi okraj, pač ni treba posebej ponavljati. Njih pomen za kmetovalce in za živinorejce sploh je velikanski. Leta 1900 se je prignalo na ptujske sejme le 6.000 svinj, leta 1910 pa že 36.000 svinj, to pa vključno temu, da so bili novembra in decembra meseca sejmi zaradi kuge na gobcih in parkljih zaprti. Po železnici se je izvozilo l. 1910 skupno 26.000 svinj, medtem ko pred 25 leti naš kmet sploh nobene svinje prodati ni zamogel. Ako se račun vrednost ene svinje s 50 K, potem pomeni to 1½ milijona kron dohodka, ki so ga pripravili ptujski sejmi našemu kmetu! Lokalna potreba pa v teh številkah niti vračunjena ni.

Istotako se je tudi naša živinoreja vključno letom suše dvignila. Sedanji napredni okrajni zastop ptujski z vrlim svojim načelnikom Ornigom si je stavil nalogo, da tudi živinorejo po možnosti pospešuje, v koliko mu je bilo to zaradi zgradbe prepotrebni okrajnih cest mogoče. Skozi 10 let nakupoval je napredni okrajni zastop plemške merjase, plemške bike in bikice in jih je kmetovalcem oddajal. Ornigu in okrajnemu zastopu grè torej zaslug, da se je živinoreja v ptujskem okraju tako lepo razvila. Kdor je videl našo živino pred 10 leti, bode najbolje razloček poznal. Tudi mestna občina ptujska objavlja redno v vseh važnih listih poročila o ptujskih sejmih in privabi s tem kupce od najoddaljenejših krajev.

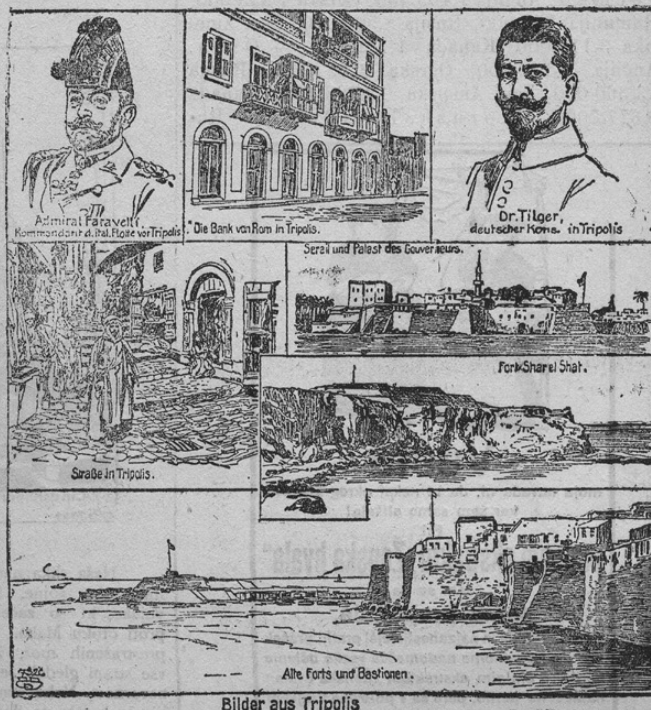
Z globoko hvaležnostjo mora kmetsko prebivalstvo opazovati vrlo delovanje tega naprednega zastopa, ki ne pozna nobenih političnih in narodnih razlik, kadar se gre za gospodarsko delo!

Novice.

Naš koledar. Naš itak znani, priznani in splošno priljubljeni „Štajercovi kmetski koledar“ izšel bode letos že petič. Ko smo ta koledar prvič izdali, hoteli smo raznim zahtevam ustreči. Najprvo smo hoteli našim naprednim kmetom nekaj več podat, kakor dobijo iz starih kmetskih pratik, s katerimi se nezavedne ljudi že skozi desetletja v nazadnjastvu ter klerikalni odvisnosti obdržava. In kaj je pravzaprav na taki „pratici“, naj bo potem „mala“ ali „ve-

Tripolis.

Naša slika se tiče seveda italijansko-turške vojne. Ravno ta podoba nam skuša predstaviti nekaj znamenitosti od Italijanov že zavzetega glavnega mesta Tripolisa. Zgoraj vidimo na levi strani podobo admiralja Faravelli, zapovednika italijanske mornarice pred Tripolisom. Na desni strani zgoraj vidimo zopet sliko dr. Tilger, nemškega konzula v Tripolisu, ki se je zlasti uspešno zato zavezal, da se pri celi vojni ni drugim Evropejcem ničesar zgodilo. Med tema dvema vidimo poslopje italijanske banke di Roma v Tripolisu, ki je bilo v veliki nevarnosti pred jezo turških domačinov. V drugem oddelku naše slike vidimo na levi strani kamenito, na turški način zane-marjeno cesto v Tripolisu. Povsod seveda polno kamenja, stopnic in jam. Na desni strani vidimo zgoraj serajl ter poslopje tripoličanskega gubernerja, prvega poglavarja v pokrajini. Spodaj pa je naslikana trdnjava ali „for“ Sharel Shat. Spodaj konečno je opaziti stare turške trdnjave, fore in bastijone, ki jih je seveda italijansko obstreljanje večidel popolnoma uničilo.

Bilder aus Tripolis